

ת"פ 44878/10/22 - מדינת ישראל נגד פלוני

בית משפט לנוער בבית משפט השלום בבאר שבע

ת"פ 44878-10-22 מדינת ישראל נ' פלוני (קטין)

12 ינואר 2023

לפני כבוד השופטת שרון ריבלין-אחאי
מדינת ישראל
המאשימה
ע"י ב"כ עו"ד רוזין אדרי

נגד
הנאשם
פלוני
ע"י ב"כ עו"ד אשרף שחדה

נוכחים:

ק. המבחן מר מאיר כהן

גזר דין - נוסח מותר לפרסום

פסקי דין פלייליים
verdicts.co.il

המאמץ ילוי 18/11/2005 איז נבן 17 וחודשים, הודה ביום 30/11/2022 בכתב אישום מתוקן המתייחס לז עבירות של החזקה/שימוש במסמך שלא לצרכיה עצמית/עבירה לפי סעיף 7(א)+7(ג) רישא לפקודת הסמים המסוכנים (נוסח חדש) תשל"ג-1973, והפרת חובת בעלים או מחזיק לפסד בבעל חיים ולחננו התעללות בבעירה לפי סעיף 17א2 ו-17א1 (ב) לחוק צער בעלי חיים (הגנה על בעלי חיים) תשנ"ד-1994.

[illegible][illegible]

קטעי תארוני
בראשית דברי הענין ב"ל האשכנזי, בהסמכת ההנהגה, סרטון המעיד על דרכי החינוך של הילדים ושל ההורים, וכן על חשיבות המשפחה והקהילה. הסרטון מציג את התהליכים והכלים המיושמים במסגרת של חינוך משפחתי, וכן את חשיבות ההורים והקהילה. הסרטון מציג את התהליכים והכלים המיושמים במסגרת של חינוך משפחתי, וכן את חשיבות ההורים והקהילה. הסרטון מציג את התהליכים והכלים המיושמים במסגרת של חינוך משפחתי, וכן את חשיבות ההורים והקהילה.

על התחייבות "תשלמי" שישנה בעקבות של האשמה, אשר לא בא בהחלטה הסופית, לאור סירוב האשמה להליך טיפולי, אשר שירות המבחן סבורים כי מותאם לצרכיו, ולאור התרחשותם כי מדובר באשמה הנתק ביכולת לעומעבות חזרת ולחלומות מעקבות, אשר שנו מכיל בחומרת מצבו ומתבסס עללוחות האחריות.

ב"כ האשמה התכנה להחליט בהבא:

400466-07-19: אם נדבר בקנה ללא דבר מילי אשר הנתק בהבאות דוחות של סם ממט קרובים, ואשר סירב אך הוא להליך טיפולי, מ"ש"ת ושתן עליו א' חודש מאסר בכול. שכן ין בעקבות של אשם באשם חתן חזקת סמים שוהסחים ללא הרשעה.

ה.ה.ה. 409698-07-19: אם מדובר באשמה קטן אשר אורז בהבא בהבאות סמים קרובים, מ"ש"ת ושתן עליו האשמה 10 חודש מאסר בכול.

[illegible]

למספר זה תחיל היחסים ביניהם הופיע ועל אותו קטע התבססו:

המפתח של כל הבאסס הוא: מדובר בבאסס ספונטני, שאינו כלל אפוא מכוון, והוא כלל הופיע ברגע זה בלבד.

למעשה, ערובית המאססה להרשעה ולמסארי בפועל מחנך מפורסם וניהל תחומת את רמת הענישה וההנהגה כל בניענים של בציירים.

כל הבאסס הנהגה למסארת ההחלטה בין נמנעו בזה המסעסס להרשעה/ענישה מחנכים בניענים של בציירים שצברו, למעשה, ערובית תחומת:

[illegible][illegible]

דבר האחרון של המאמץ
להלן יאסא דבורי כלשוננו: "אני מצטער מאוד על המעשה. לא הייתי צריך לעשות את זה.
לשאלות בית המשפט אין הועיל לחצב הזה, אני אומר שעשיתי טעות.
בעוד שנה אני רוצה להתנחל."

אין אלו ואנשים חסרי דרך שירות המבחן.
 מדיניות המבחן של שירות המבחן היא: "החלטה על סיוע משפחתי תלויה בהחלטת שירות המבחן".
 מדיניות המבחן של שירות המבחן היא: "החלטה על סיוע משפחתי תלויה בהחלטת שירות המבחן".
 מדיניות המבחן של שירות המבחן היא: "החלטה על סיוע משפחתי תלויה בהחלטת שירות המבחן".

החברה הוקמה בשנת 1961 (1961) תחת השם "חברת המלטות סוכר ישראל" [1] והתפרסמה בשם "חברת המלטות סוכר" עד שנת 1987, שבה הוחלף שמה ל"חברת המלטות סוכר ישראל". החברה היא חברה פרטית, המיושנת מאז שנת 1987, ובעלת 100% מהחלקה. החברה היא חברה פרטית, המיושנת מאז שנת 1987, ובעלת 100% מהחלקה. החברה היא חברה פרטית, המיושנת מאז שנת 1987, ובעלת 100% מהחלקה.

[illegible]

לחשוב כי הסיכוי הגבוה, שבמקרים מסוימים יופיעו, נכון, בתקופה, להיווצר את ההאנסה החריגה מלבדו ולעקוב בתחום זה – תיקום אשר ברור מנעו תאמות בעק, אף מקום שאלו להיווצר את ההאנסה של קונו מאמר חשוב, לדב מאמר חשוב, קום כפי משיי ופסילת רישיות הורט, במהלך על האור, בבית קונו אל נעלם מעי הוראט של ההאנס באשמה, אשר הסבה נום שישנו כמו גם בספחור האישות המורכבות, עברו הנוק, וילד הבער, ולכל אלו נתנו משקל, אשר מן במידת מור, את הושרת הנושום בעינינו.

חילוט הכסף שנתפס בדירה

כאמור, העובדה כי לצד הסמים, החזיק הנאשם בדירה בה נתפס סכום כסף של 10620 ₪ בה הודה הנאשם במסגרת כתב האישום המתוקן.

כמו כן לכתב האישום (המתקן כמו גם המקורי) צורפה הודעת המאשימה, בה מבקשת לחלט את בהודעה מתייחסת המאשימה הן לחילוט על פי סעיף 36א (ב) לפקודת הסמים המסוכנים: דהיינו

הנאשם הנו סוחר סמים ולחלט את הרכוש, והן לחילוט על פי סעיף 36א (א) לפקודת הסמים,

ששימש כאמצעי לביצוע העבירה/פרי העבירה.

בטיעוני המאשימה לעניין העונש חזרה המאשימה על בקשתה לחלט את הכסף, אולם לא צ

הפקודה היא נסמכת בבקשתה זו.

ב"כ הנאשם בסיכומיו, כאמור, ביקש שלא להכריז על הנאשם כ"סוחר סמים", וזאת על מנת שלא

בעתידו, אשר לטענתו נלווית להכרזה שכזו. עוד טען כי אין מדובר בעבירות סחר ו/או גידול ו/או

הפקה וכן המאשימה לא הוכיחה את הקשר בין הסמים לבין הכסף, וכי הגם שמדובר בהחזקה

ועצמות וול במציאותם לעובד את המשוב של ברכת בנות הנאצים "סוסר" לדבריו "מדובר בנאצי

עצמית, על המאשימה/עבוי את המסוכן של הכוחות והנאסם סוף : 1717, תחילתו בנר

במחילה בבית של אימו, בית עמידר, והכסף אשר היה ברשותו נלקח טרם ליציאתו מחבית חזאת

את עצמו."

ב"כ הנאשם הפנה לפסיקת בית המשפט העליון בע"פ 4496/04 מוחמד עלי מחגינה נ' מ

לתנאים שיש להוכיח את נדרש חילוט רכוש של סוחר סמים, וכן לדברי בית המשפט העליון ב**בש**

עמוד 2

כל הזכויות שמורות לאתר פסקי דין - verdicts.co.il ©

יש לנקוט בחילוט רכוש (בהליך ביניים) כאמצעי אחרון.

ראשית אציין, כי ראוי היה להבהיר את הדברים במסגרת הכרעת הדין, שכן כאמור הנאשם הודה בהחזקת הכסף המזומן לצד החזקת הסמים, בכתב אישום אשר כלל בקשה של המאשימה לחלט את הכספים. לצד האמור "ההודעה על כך שלכך תעתור המדינה - הופיעה בכתב האישום שעל כן המערער היה מודע לצורך להיערך לטיעון בנושא זה ולגבש הגנתו. לא ברור מדוע לא נעשתה ההכרזה בגוף הכרעת הדין, הדעת נותנת כי מדובר בטעות אנוש של התביעה שלא חזרה על הבקשה שהופיעה בכתב האישום, וטעות זו גררה גם את חוסר ההתייחסות של בית המשפט. תוך יציאה מנקודת ההנחה כי זכויותיו של המערער נשמרו במלואן, טעות אנוש זו איננה יכולה להכתיב את גורל הבקשה." (ע"פ 170/07 ליאור מטיס נ' מדינת ישראל)

לגופו של עניין, סברתי כי יש מקום להורות על חילוט הכסף שנמצא בדירה, ואפרט:

סעיף 36א לפקודת הסמים קובע כדלקמן:

36א. (א) הורשע אדם בעבירה של עסקת סמים, יצווה בית המשפט, זולת אם סבר שלא לעשות כן מנימוקים מיוחדים שיפרט, כי בנוסף לכל עונש יחולט לאוצר המדינה כל רכוש שהוא -

(1) רכוש ששימש או נועד לשמש כאמצעי לביצוע העבירה או ששימש או נועד לשמש כדי לאפשר את ביצוע העבירה;

(2) רכוש שהושג, במישרין או בעקיפין, כשכר העבירה או כתוצאה מביצוע העבירה, או שיועד לכך.

לענין פסקאות (1) ו-(2) -

"ביצוע העבירה" - לרבות ביצוע כל עבירה אחרת של עסקת סמים, אף אם לא הורשע בה הנידון, ובלבד שהיא קשורה לעבירה שבה הוא הורשע.

(ב) בית המשפט שהרשיע אדם בעבירה של עסקת סמים והוכח לו כי הנידון הפיק רווח מעבירה של עסקת סמים או שהיה אמור להפיק רווח מעבירה כאמור, יקבע בהכרעת הדין, על פי בקשת תובע, שהנידון הוא סוחר סמים ומשעשה כן - יצווה בגזר הדין, כי בנוסף לכל עונש יחולט לאוצר המדינה כל רכוש של הנידון שהושג בעבירה של עסקת סמים, אלא אם כן סבר שלא לעשות כן מנימוקים מיוחדים שיפרט.

(ג) לא יצווה בית משפט על חילוט כאמור בסעיף זה אלא לאחר שנתן לנידון וכן אם הם ידועים לבעל הרכוש, למי שהרכוש נמצא בחזקתו או בשליטתו ולמי שטוען לזכות ברכוש (להלן - הטוען לזכות ברכוש), הזדמנות להשמיע את טענותיהם.

(ד) טען אדם שאינו הנידון לזכות ברכוש כאמור בסעיף קטן (ג), וראה בית המשפט, מטעמים שיירשמו, כי בירור הטענות עלול להקשות על המשך הדיון בהליך הפלילי, רשאי הוא לקבוע שהדיון בחילוט יהיה בהליך

אזרחי; קבע בית המשפט כן, יחולו בהליך האזרחי הוראות סעיף 31(6).

(ה) בקשת תובע לחלט רכוש לפי סעיף זה ופירוט הרכוש שאת חילוטו מבקשים, יצוינו בכתב האישום; נתגלה רכוש נוסף שאת חילוטו מבקשים, רשאי תובע לתקן את כתב האישום בכל שלב של ההליכים עד לגזר הדין.

(ו) הודעה על בקשת תובע לחלט רכוש תימסר לטוען לזכות ברכוש, אם הוא ידוע

עוד יש להפנות לסעיף 31 לפקודה הקובע בס"ק 6 כי :

(6) קבע בית המשפט לפי סעיף 36א(ב) שנידון הוא סוחר סמים -

(א) כל רכוש של אדם כאמור, ורכוש של בן זוגו ושל ילדיו אשר טרם מלאו להם עשרים ואחת שנים, וכן רכוש של אדם אחר שהנידון מימן את רכישתו או העבירו לאותו אדם ללא תמורה, ייראה כרכוש של הנידון שהושג בעבירה של עסקת סמים, אלא אם כן הוכיח הנידון אחד מאלה:

(אא) האמצעים להשגת הרכוש היו חוקיים;

(בב) הרכוש הגיע לידי או לידי בעליו לא מאוחר משמונה שנים שקדמו ליום הגשת כתב האישום בשל העבירה שעליה נדון;

(ב) כל רכוש שנמצא בחזקתו או בחשבונו של הנידון ייראה כרכוש שלו אלא אם כן הוכיח שהרכוש הוא של זולתו, שאינו אחד האנשים המפורטים בפסקה (א).

(ההדגשות שלי ש.ר.א).

ויובהר "החילוט אינו עונש, על אף שהוא אמצעי בעל היבטים עונשיים. כאמצעי ענישה בהליך הפלילי משרת הוא תכליות שונות: התכלית הראשונה היא תכלית הרתעתית. החילוט מונע מצב בו חוטא יוצא נשכר ממעשה עבירתו ופוגע בתמריץ העיקרי שיש לעברין בביצוע העבירה - בכדאיות שבביצוע עבירה המניבה רווח מהיר ונכבד, לעיתים רווח קל, כשלמולו סיכון שאינו נתפס כממשי ביותר. הפגיעה בבסיס המימון של העבריינים בתחום זה מיעלת את המלחמה בעברות של הלבנת הון (ע"פ 4496/04 מחג'נה נ' מדינת ישראל (לא פורסם, 11.9.05); ע"פ 7598/95; וראו גם הדברים שנאמרו בהצעת החוק לתיקון פקודת הסמים המסוכנים (מס' 3), התשמ"ח - 1988, הצ"ח 1893 בעמ' 245, אשר עקרונו יפה גם לעניינו אנו; ע"א 6702/04 מאזן נ' מדינת ישראל (לא פורסם, 10.11.05))."

תכלית נוספת שמשרת החילוט היא בעלת אופי קנייני עליו עמדה הפסיקה בתארה את מהות החילוט כ"הוצאת בלעו של גזלן מפיו" (ע"פ 7475/95 מדינת ישראל נ' בן שטרית, פ"ד נב(2) 385, 410 (1998). להלן: עניין בן שטרית). לאמור, אין מדובר בפגיעה בכיסו של העברין המורשע (כפי שקורה כאשר הוא נקנס בגזר הדין),

אלא מטרת החילוט להוציא מידיו של העברין רכוש שאינו שייך לו ואינו מוחזק על ידו כדין, שכן הושג בעבירה (עניין בן שטרית, שם).

(בש"פ 6817/07 סיטבון נ' מ"י)

לטעמי, בענייננו ניתן להורות על חילוט הכסף שנמצא בדירה, הן מכח סעיף 36א(א) (רכוש ששימש לביצוע העבירה או שהושג כתוצאה ישירה או עקיפה מביצועה) והן מכח סעיף 36א(ב) ("הכרזת סוחר סמים"):

כאמור, מדובר בכסף מזומן, שנתפס בדירה לצד כמויות גדולות מאוד של סמים מסוגים שונים. הנאשם הודה בהחזקת הכסף ובהחזקת הסמים שלא לצריכה עצמית כמקשה אחת. כאמור, מהנסיבות ניתן ללמוד על עסק של "תחנת סמים" אותה החזיק בפועל הנאשם. בהעדר כל ניסיון הקל שבקלים של הנאשם להסביר את האופן שבה החזיק את הדירה, הסמים והכסף המזומן (למעט הסבר בעלמא שעלה אך בסיכומי ההגנה לפיו הכסף הובא על ידי הנאשם מבית אמו לצרכי מחייתו), הרי שהמסקנה המתבקשת היחידה הינה כי הכסף המזומן שבדירה הוא כסף ששימש לצרכיו של אותו העסק או שהוא תולדה של רווחיו, ובכך מתמלאים תנאי סעיף 36א(א).

לעניין זה יודגש כי העובדה כי הנאשם הודה בעבירה של החזקת הסמים שלא לצריכה עצמית, אינה גורעת מהגדרת העבירה כעסקת סמים, ועמד על כך בית המשפט העליון לא פעם (ר' ע"פ 1435/08 הנ"ל לעיל).

כמו כן יוזכר כי תנאי הסעיף מתייחסים אף לביצוע כל עבירה אחרת של עסקת סמים, אף אם לא הורשע בה הנידון, ובלבד שהיא קשורה לעבירה שבה הוא הורשע.

באשר לתנאי סעיף 36א(ב) גם כאן הדגישה הפסיקה כי נסיבות ביצוע העבירה יכולות ללמד על כך שנעברה למטרות רווח כאמור בע"פ 170/07 הנ"ל:

"בית משפט קמא סבר כי הכמות שמדובר בה, כשאליה מצטרף הנתון כי הסם היה מחולק ל-28 שקיות נפרדות, די בה כדי להוכיח כי המערער היה אמור להפיק רווח מעבירה של עסקת סמים - ומסקנתו המעוגנת בשכל הישר - מקובלת עלי. המעט שניתן לומר הוא כי הסיטואציה העובדתית שתוארה לעיל מעבירה את נטל הבאת הראיות, אם לא את נטל השכנוע, אל שכם המערער. המערער צריך היה לספק הסבר למה נועד הסם, מדוע היה מחולק, מדוע הוביל אותו וכיוצא בזה, כאשר ההסברים מקהים את עוקצן של העובדות, ומצביעים על כך שמה שנחזה להיות השלב הראשון בדרך להפצת הסם תוך גריפת רווחים נאים - איננו למעשה כזה. משלא עשה כן - המסקנה הלכאורית הופכת להיות גם המסקנה הסופית והיא עומדת בקריטריון הנדרש של למעלה מספק סביר. בהקשר דומה (אם כי לא בהתאמה מוחלטת), אמר בית משפט זה:

"משהוכחו עובדות המצביעות על כך שנאשם פלוני החזיק בפועל בסם מסוכן, או שהיתה לו שליטה על סם זה כמוסבר לעיל, כי אז נוצרת פרזומציה עובדתית הפועלת לחובתו, אולם זו ניתנת לסתירה אם הנאשם מצליח בהסברים הניתנים על ידו, ובראיות המוצגות מטעמו, לעורר ספק סביר בדבר נכונותה של אותה פרזומציה עובדתית. במקרה כזה הספק יפעל לטובתו." (ע"פ 1478/91 מדינת

ישראל נ' רובבשי, פ"ד מו(1), 829, עמ' 835-836; וראה גם ע"פ 611/80 מטוסיאן נ' מדינת ישראל, פ"ד לה (4) 85.

למעלה מן הנדרש אני רואה להוסיף, כי לשיטתי הרווח שמדובר בו - אינו חייב להיות רווח ממוני מיד. גם אם מדובר בהובלת סם שנעשתה (למשל) כדי לבצר את מעמדו של פלוני בעולם הסמים וכיוצא בזה - גם לזאת רווח יקרא."

אציין כי הפסיקה אליה התייחס ב"כ הנאשם דנה בסוגיית חילוט רכוש השייך לאדם אחר שאינו הנאשם, וכן למשמעות חילוט בהליך ביניים, עניינים שאינם דומים לענייננו.

מכאן שלדעתי ניתן אף לקבוע כי מתקיימים תנאי סעיף 36א(ב) לפקודה.

לצד האמור, "הכרזת סוחר סמים", על פי סעיף זה משמעה האפשרות לחלט רכוש בהיקף נרחב של הנאשם ושל בני משפחתו, ועשויות להיות לה משמעויות נרחבות, מעבר לחילוט המתבקש. משכך, משביקשה המאשימה לחלט אך את הכסף המזומן שנתפס בדירה, ומשנמנעה מלטעון לענין הסעיף הספציפי מכוחו מבקשת היא לעשות כן, ומסברתי כי ניתן לחלט את הכסף אף לפי סעיף 36א(א) ונוכח בקשת ב"כ הנאשם להימנע מלהכריז על הנאשם כסוחר סמים לאור נסיבותיו והמשמעות החמורה שעשויה להיות להכרזה כזו על המשך חייו, ולאור הרשעתו של הנאשם בעבירה בה הודה, מצאתי להורות על חילוט הכסף המזומן כמבוקש, מכח סעיף 36א(א) לפקודת הסמים המסוכנים.

לפיכך מורה על חילוט הסמים והכסף שנתפס בדירה כמבוקש.

לאור כל האמור לעיל, אני מחליטה להרשיע את הנאשם עפ"י סעיף 24 (1) לחוק הנוער (שפיטה, ענישה ודרכי טיפול), תשל"א - 1971 וגוזרת את דינו כדלקמן:

1. אני גוזרת על הקטין עונש מאסר בפועל של 7 חודשים. מתוך תקופת המאסר ינוכו הימים בהם שהה הקטין במעצר.
2. אני גוזרת על הקטין 5 חודשי מאסר אותם ירצה, אם בתוך 3 שנים מיום שחרורו מהמאסר, יעבור שוב עבירה בה הורשע, או כל עבירת סמים מסוג פשע או ניסיון, שידול, סיוע או קשירת קשר לעבור עבירות אלו.
3. על הקטין לשלם קנס בסך 3,000 ₪, הקנס ישולם ב - 5 תשלומים חודשיים שווים ורצופים החל מיום 01/06/2023. פיגור בתשלום אחד מן השיעורים שנקבעו לעיל, יעמיד לפירעון מידי את יתרת הקנס שטרם שולמה ויחייב את הקטין בתשלום תוספת פיגורים כחוק. אם הופקדו על ידי הקטין כספים בעקבות צווי הבאה שהוציא בית המשפט, ייחשבו כספים אלה על חשבון הקנס; היתרה, ככל שקיימת, תוחזר לקטין.
4. הנני פוסלת את הקטין מלקבל או להחזיק רישיון נהיגה לתקופה של 3 חודשים מיום שחרורו

מהמאסר. מובהר לקטין כי עליו להפקיד את רישיון הנהיגה או להצהיר על העדרו במזכירות בית המשפט על מנת להתחיל את מרוץ התקופה, אולם הפסילה חלה מיום שחרורו, אף אם לא ימסור את הרישיון או הצהרה כאמור במזכירות בית המשפט. הנאשם מצהיר כעת כי אין לו רישיון נהיגה ועל כן, תקופת הפסילה תחל מיום שחרורו מהמאסר.

5. הנני פוסלת את הקטין מלקבל או להחזיק רישיון נהיגה לתקופה של 5 חודשים על תנאי למשך שנתיים, והתנאי שלא יעבור כל עבירת סמים מסוג פשע.

הסמים, הסיגריות האלקטרוניות והכסף שנתפסו בתיק יחולטו.

הודעה לקטין זכותו לערער על גזר הדין בתוך 45 יום מהיום לבית המשפט המחוזי בבאר-שבע.

**ניתנה והודעה היום י"ט טבת תשפ"ג,
12/01/2023 במעמד הנוכחים.
שרון ריבלין-אחאי, שופטת**

הוקלדעלידיאורלימרקוס